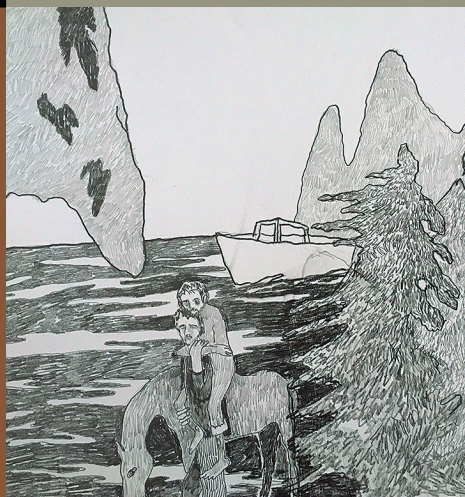

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΗΤΑ
Ο ΧΩΡΟΣ ΚΑΙ Η ΜΝΗΜΗ

KONSTANTINOS VITA
SPACE AND MEMORY

Επιμέλεια: **Κίκα Κυριακάκου**

Curator: **Kika Kyriakakou**

29+30/7/2025

Κωνσταντίνος Βήτα, **Ταξιδεύοντας**, 2025, σχέδιο, μολύβι, ακρυλικά
Konstantinos Vita, **Traveling**, 2025, drawing, pencil, acrylics

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΗΤΑ Ο ΧΩΡΟΣ ΚΑΙ Η ΜΝΗΜΗ

Κίκα Κυριακάκου,
καλλιτεχνική διευθύντρια PCAI,
επιμελήτρια έκθεσης

Η πρώτη μου επαφή με το καλλιτεχνικό έργο του Κωνσταντίνου Βήτα συνέβη αρκετά χρόνια πριν. Με το πέρασμα του χρόνου παρακολουθούσα με μεγάλη προσήλωση και ενδιαφέρον τη λεπτή ευαισθησία των στίχων του και την ποιητικότητα της μουσικής του. Συνθέσεις και κομμάτια που μιλούσαν με αμεσότητα και αφουγκράζονταν το ανθρώπινο συναίσθημα, περιγράφοντας εικόνες οικείες και προβληματισμούς καθημερινούς. Στίχοι με βαθιά κοινωνική ενσυναίσθηση και ειλικρινή φροντίδα. Τα πρώτα του σχέδια τα εντόπισα το 2010 στην εξαντλημένη πλέον έκδοση Κ. Βήτα *Θα διασχίσεις ένα πρωινό τον κόσμο* (εκδόσεις Οξύ) και είχα από τότε εντυπωσιαστεί με το εύρος και την πολυσύνθετη δεινότητα της καλλιτεχνικής του γλώσσας και έκφρασης.

Η ζωγραφική του Κωνσταντίνου Βήτα μας είναι οικεία από τα εξώφυλλα των άλμπουμ του που ο ίδιος, άλλωστε, φιλοτεχνεί όλα αυτά τα χρόνια. Η νέα ενότητα έργων με τίτλο *Ο Χώρος και η Μνήμη*, τα οποία παρουσιάζονται για πρώτη φορά στο ευρύ κοινό,

είναι μια σειρά από δημιουργίες (ζωγραφική σε λάδι και σχέδια με μολύβι επιζωγραφισμένα με ακρυλικά) που συστήνουν με μοναδικό τρόπο το σύμπαν του καλλιτέχνη. Το κάθε έργο, βαθιά προσωπικό και μελετημένο αλλά και οικείο συνάμα, συνιστά μια μεμονωμένη ιστορία, παραπέμπει σε σεκάνς ονείρου. Ένα στιγμιότυπο διάρκειας ψηγμάτων του δευτερολέπτου, το οποίο όμως δε λειτουργεί καθόλου αποσπασματικά. Αντίθετα, αποκρυσταλλώνεται και συνυφαίνει μια ολοκληρωμένη ιστορία, ο δημιουργός της οποίας επιλέγει, για τους δικούς του λόγους, να απομονώσει το συγκεκριμένο σημείο και να το αποκαλύψει σε εμάς. Οι εικόνες αυτές, σαν τα παιδικά μαντλέν του Προυστ, ενεργοποιούν το ονειρικό μας ασυνείδητο, σε μια αναζήτηση αθώων στιγμών και πρώιμων αναμνήσεων.

Οι ανθρώπινες φιγούρες είναι εμφανείς σχεδόν σε όλα τα έργα του Βήτα, κάποιες φορές συνοδευόμενες από άλλα έμβια όντα και ζώα, όπως άλογα ή λύκους. Οι μορφές αυτές, άλλοτε εκφραστικές, άλλοτε απόμακρες και απο-

στασιοποιημένες, καταλαμβάνουν τον δικό τους ιδιαίτερο χώρο στον δημιουργικό κόσμο του καλλιτέχνη. Δε συνιστούν όμως τους μόνους πρωταγωνιστές στη δουλειά του. Η προσωπική χρωματική παλέτα και οι χαρακτηριστικές υφές δίνουν το δικό τους στίγμα στις ζωγραφικές αυτές αναμνήσεις, σαν κρυφός ενορχηστρωτής συναισθημάτων και ερμηνειών. Στα ονειρικά αυτά στιγμιότυπα συχνά ξεπηδούν έγχρωμοι όγκοι και φόρμες διαγράφοντας στοιχεία της φύσης (λίμνες, βουνοκορφές, σύννεφα, λειβάδια) ή αστικά σκηνικά (αυτοκίνητα, σπίτια, πτέρυγες νοσοκομείων), συμπληρώνοντας την ελεύθερα συνειρμική αφήγηση του ζωγράφου. Τα έργα αυτά δεν αποτελούν θραύσματα από αναμνήσεις αλλά συνθέτουν ένα ενιαίο αφήγημα το οποίο ξεδιπλώνεται στο Πικιώνικό Παβιγιόν, σε διάλογο με την ιστορία του χώρου και το Δελφικό φυσικό περιβάλλον.

*Άπειρο
σύνδεση με φωτοτυπία
τα μπροστινά γραφεία περιμένουν
μια μονοχρωμία
για να αποδράσουν
την ώρα που ο ήλιος βγαίνει
πίσω απ' τα κτίρια*

*μια φευγαλέα αναπνοή
μπροστά απ' τις ώρες
συστοιχίες αρχείων
όσο έμειναν στη γη*

*(Κωνσταντίνος Βήτα,
Μονοχρωμία, 2015)*

*Είμαι ελεύθερος
Η λεωφόρος είναι άδεια
σαν καλοκαίρι
Όλα κάποτε τελειώνουν...
Αναμνήσεις που ψάχνουν
καθαρό αέρα
Και αυτά τα σκουπίδια που
ο αέρας σπρώχνει, έρχονται
κατά πάνω μας
Γυαλίζουν σαν δώρα,
θραύσματα πάγου, εκπλήξεις
μιας άλλης εποχής
Κι όλα τα λάθη, λάμψη
μιας επίγνωσης
Σ' ένα δρόμο, ομφαλό του ήλιου*

*(Κωνσταντίνος Βήτα,
Εξορία, 2009)*

Το νέο εικαστικό σώμα δουλειάς του καλλιτέχνη αναμετράται με το παρελθόν, όπως το συναντάμε στα κείμενα του Walter Benjamin και στην ποίηση του σημαντικού μεταπολεμικού Έλληνα ποιητή Νίκου - Αλέξη Ασλάνογλου. Ο Benjamin αναφερόμενος στις κολοσσιαίες δυνάμεις του παρελθόντος διατύπωσε διεξοδικά τις θέσεις του για την ιστορία και τον ιστορισμό και ειδικότερα τη σύνδεσή τους με το

πεδίο της τέχνης. Υπογράμμισε πως το έργο της μνήμης καταρρίπτει τον χρόνο, πως το παρελθόν διαθέτει ένα μυστικό δείκτη, που το οδηγεί στην απολύτρωση: «Δεν μας αγγίζει μήπως κι εμάς μία νιοή του αέρα που περιέβαλε τους προηγούμενους μας; Δεν υπάρχει μια νιώ αυτών που έχουν πια σιωπήσει, στις φωνές που φτάνουν σήμερα στ' αυτιά μας;»^[1]

Ο Ασλάνογλου, σημειώνοντας τη σημασία των αναμνήσεων στο έργο του, γράφει στο ποίημά του Ερείπια της Παλμύρας:

*Μα όταν
μες στη θρυμματισμένη θύμηση
αναδεύω
ερείπια, βρίσκω απόκριση βαθιά
γιατί τα μάρμαρα
κι οι πέτρες κι η ιστορία μένουν
για να θυμίζουν
το πέρασμά σου ανάμεσα στην
ομορφιά -- απόκριση
για όσα περιμένω και δεν πήρα.*^[2]

Στην ποίηση του Ασλάνογλου καθημερινές στιγμές μεταφέρονται με ευγενική συστολή, με ήρεμους τόνους και λεπτή αμεσότητα, χαρακτηριστικά που διέκριναν και τον ίδιο τον ποιητή, άλλωστε, ως άνθρωπο και δημιουργό. Το ύφος του συνδιαλέγεται με το κίνημα του συμβολισμού ενώ ο χώρος και οι αναμνήσεις αποτελούν σημαντικές αναφορές στη γραφή του.

Εικόνες, τόποι και ήχοι ξεπηδούν και κυλούν αδιάλειπτα μέσα στους στίχους του: εκκοκκιστήρια που κελαηδούν, σύννεφα άσπρης σκόνης, τραμ της χαμένης αφετηρίας, οι ανταύγειες του απογεύματος στα άδεια δωμάτια. Ο θεραπευτικός λυρισμός του Ασλάνογλου, ακόμη και όταν περιγράφει τη ματαιώση και την εγκατάλειψη, κρύβει φροντίδα, μετουσιώνει με κατάνυξη και σεβασμό τη ζωή σε θάνατο και το αντίστροφο, συνθλίβει αλλά και αναδομεί. Η μουσικότητα που διαπνέει σε μεγάλο βαθμό τις ανθολογίες του Έλληνα λογοτέχνη είναι ένα ακόμη ιδιαίτερο χαρακτηριστικό που συνδέει την ποίηση του Ασλάνογλου με τη ζωγραφική του Βήτα. Ο Βαϊλάκης διαπιστώνει, μάλιστα, πως ο ποιητής χρησιμοποιεί «κάθε δυνατότητα νηπτικών και αρμονικών συνδυασμών που έχουν οι λέξεις ως φωνές, ήχοι και τελικά ως υλικό αποτελούμενο από μελωδίες και ρυθμούς».^[3]

Ο Βήτα από τη μεριά του εμπνέεται και επιστρέφει τακτικά στην πρώτη ανθολογία του Ασλάνογλου *Ο Δύσκολος Θάνατος* (1946-1974) καθώς εκεί «βλέπουμε την κίνηση του ουρανού, τη ροή του χρόνου, την εμπειρική παρατήρηση με την ακινησία, όλα υπάρχουν για να ξανακάνουν το ίδιο ταξίδι αναλλοίωτα. Η υπαρξιακή ποίηση εκφράζει καλλιτεχνικά τον αποδιοργανωμένο κόσμο του

ποιητή, όλα συνδέονται άλλοτε με τη φθορά κι άλλες φορές με την αναγέννηση και την ανάμνηση του παρελθόντος που προσπαθεί να αναβιώσει. Η μνήμη αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του ανθρώπου, μία άυλη αυτοβιογραφία. Όλα τα πράγματα κινούνται κυκλικά και επιστρέφουν στο ίδιο σημείο, ακολουθώντας μια καθορισμένη τροχιά. Αυτή η κυκλική κίνηση συνδέεται με μια αέναη επαναφορά, η οποία διασφαλίζει τη σταθερότητα μέσα στην κίνηση. Η εικόνα του αιώνιου και του αναλλοίωτου εμπερικλείει την αθανασία, καθώς τα πράγματα επαναλαμβάνονται χωρίς να χάνουν την ουσία τους».^[4]

Η φύση, το περιβάλλον και ο προσωπικός χώρος στο έργο του Βήτα και του Ασλάνογλου συνιστούν καταλυτικό, επίσης, παράγοντα στην αφηγηματική διαύγεια των πονημάτων τους. Ο μνημονευμένος τόπος, είτε πρόκειται για φυσικά τοπία και δρόμους, είτε για εσωτερικούς χώρους και δωμάτια, αποκτά μια ποιητική διάσταση στη ζωγραφική του Βήτα. Ο Bachelard είχε σημειώσει πως τα όνειρα και οι αναμνήσεις μας κατοικούν στο πρώτο μας σπίτι, στον πρώτο ουσιαστικά γαλαξία που οικειοποιούμαστε. Πρόκειται για αναμνήσεις που μεταφέρουμε μαζί μας σε συνειδητό και ασυνειδητό επί-

πεδο, ακόμη και τις στιγμές που βρισκόμαστε μακριά από αυτόν.^[5] Ο προσωπικός χώρος, συνεχίζει ο Bachelard, δεν είναι μια απλή προσωποποίηση του σπιτιού μας αλλά η προσωποποίηση των ονείρων μας, δεν συνιστά κενό δοχείο αλλά ξεπερνά τον γεωμετρικό χώρο. Αποκτά μητρικές διαστάσεις, επαναφέροντας μνήμες παιδικότητας και θαλπωρής. Ο Γάλλος φιλόσοφος έχει σταθεί, άλλωστε, συστηματικά σε αυτή τη βιωματική σχέση με τον χώρο των αναμνήσεων αναφέροντας πως στη λογοτεχνία, καθώς και στην ποίηση, μπορεί να ειπωθεί πως γράφουμε ένα δωμάτιο ή πως διαβάζουμε ένα σπίτι: μια συνειρμική, ουσιαστικά, αναφορά ή διεργασία η οποία μπορεί να προκύπτει από τις παρελθοντικές μνήμες του δικού μας τόπου, από οικεία αντικείμενα και εμπειρίες που καταρρίπτουν τα στενά όρια του heimlich, πυροδοτώντας νέες συνειρμικές αφηγήσεις.^[6]

Η ζωντανή μουσική του Βήτα, η οποία πλαισιώνει την έκθεση *Ο Χώρος και η Μνήμη* ακουστικά, λειτουργεί σε διάλογο με τα ζωγραφικά έργα παράγοντας μια αρμονική αντίστιξη εικόνων και μουσικών συνθέσεων. Ο Βήτα μέσα από αυτό το νέο μουσικό και εικαστικό γεγονός, ειδικά για τον θεσμό Όλη Ελλάδα Ένας Πολιτισμός 2025, προτείνει μια επιστρο-

φή στον ποιητικό εαυτό. Συνδιαλέγεται και συνυπάρχει με τον χρόνο ως ένα ποτάμι, το οποίο κυλάει συνεχεία και μας κουβαλάει μαζί του. Ο χρόνος στην αδυσώπητη πορεία του μπορεί να μας παίρνει πράγμα-

τα, διαπιστώνει ο Βήτα, αλλά μας δίνει, παράλληλα, ιστορίες να πούμε, αναμνήσεις που πρέπει να αγαπάμε και μια βαθύτερη κατανόηση του εαυτού καθώς και του κόσμου γύρω μας.^[7]

[1] Walter Benjamin, *Θέσεις για τη Φιλοσοφία της Ιστορίας*, εκδ. Λέσχη Κατασκόπων του 21ου Αιώνα, Αθήνα 2014, σελ. 10.

[2] Νίκος-Αλέξης Ασλάνογλου, *Ο Δύσκολος Θάνατος*, εκδόσεις Νεφέλη, 1985, πρώτη έκδοση 1954, σελ. 59.

[3] Γιώργος Βαϊλάκης, Νίκος-Αλέξης Ασλάνογλου: Ο κατεξοχήν ποιητής του ανεπίδοτου έρωτα, *propaganda.gr*, 2021, πρώτη παρουσίαση περιοδικό e-poema, 2015, πηγή: <https://propaganda.gr/art/nikos-alexis-aslanoglou>.

[4] Απόσπασμα από συνομιλίες του καλλιτέχνη με την επιμελήτρια στο πλαίσιο της έκθεσης *Ο Χώρος και η Μνήμη*.

[5] Gaston Bachelard, *Poetics of Space*, Penguin Classics, 2014, πρώτη έκδοση 1958, σελ. 4-6, 14, 21, 65.

[6] *ibid*

[7] Απόσπασμα από συνομιλίες του καλλιτέχνη με την επιμελήτρια στο πλαίσιο της έκθεσης *Ο Χώρος και η Μνήμη*.

KONSTANTINOS VITA

SPACE AND MEMORY

Kika Kyriakakou,
PCAI artistic director,
exhibition curator

My first contact with Konstantinos Vita's (abbreviated from the Greek: Κωνσταντίνος Βίτα, Konstantínos Vita; also known as Konstantinos Beta and K.B.) artistic work took place quite a while ago. Throughout the years I have been following with great attention and interest the poetry and subtle sensitivity of his lyrics and music. Compositions and songs with immediacy, reflecting human emotion, familiar images and everyday concerns. Lyrics with deep social empathy and sincere care. In 2010 I came across his first drawings in the currently out-of-print *K. Vita / will cross the world one morning book* (Oxy editions). Since then, I have remained impressed with the breadth and complex skill of his artistic expression and language.

We are familiar with Vita's painting from the covers of his albums, as he himself has been the creative hand and mind behind their design all these years. His new body of work under the title *Space and Memory*, presented to the general public for the first time, is a series of creations (oil paintings and pencil drawings overpainted

with acrylics) that introduces us Vita's artistic universe in a unique manner. Each work, deeply personal and meticulous, yet familiar, constitutes an individual story, a reference to a dream sequence. A snapshot lasting fractions of a second, which, nevertheless, does not operate in a fragmentary manner. On the contrary, it crystallizes and interweaves a complete story, the creator of which chooses, for his own reasons, to isolate a specific moment and reveal it to us. These images, like Proust's childhood madeleines, activate our dreamy unconscious, in a search for innocent moments and primordial memories.

Human figures are evident in almost all of his works, sometimes accompanied by other living beings and animals, such as horses or wolves. These forms, sometimes expressive, other times distant and detached, occupy their own special space in Vita's pictorial universe. However, they are not the only protagonists in his work. His personal color palette and his characteristic textures give

their own mark to these pictorial memories, alluding to a hidden orchestrator of emotions and interpretations. In these dreamlike snapshots, colored volumes and forms often emerge, as elements of nature (lakes, mountain tops, clouds, meadows) or urban scenes (cars, houses, hospital wards), completing the painter's freely associative narrative. These works are not fragments of memories; on the contrary they compose a unified narrative exhibited in the former Pikionis Pavilion, in dialogue with the history of the space and the Delphic natural environment.

Space and memory are concepts that we often discover in Vita's verses:

*Infinity
connection with photocopy
the front offices wait a monochrome
to escape
at the time the sun rises
behind the buildings
a fleeting breath
in front of the hours
arrays of files
as long as they remained on earth*

(Konstantinos Vita,
Monochrome, 2015)

*I am free
The avenue is empty like summer
Everything ends eventually...*

*Memories that seek fresh air
And this garbage that the wind
pushes, comes towards us
They shine like gifts, fragments of
ice, surprises of another era
And all the mistakes, glow of an
awareness
On a road, navel of the sun*

(Konstantinos Vita,
Exoria, 2009)

This new body of work of the artist confronts the past in the way we encounter it in of Walter Benjamin texts and in the poetry of important post-war Greek poet Nikos-Alexis Aslanoglou. Referring to the colossal forces of the past, Benjamin thoroughly formulated his positions on history and historicism and in particular their connection with the field of art. He emphasized that the work of memory overthrows time, that the past possesses a secret index, which leads to redemption: "Doesn't a breath of the air that pervaded earlier days caress us as well? In the voices we hear, isn't there an echo of now silent ones?"^[1]

Aslanoglou, underlining the importance of memories, writes in his poem Ruins of Palmyra:

*But when
in the shattered memory I stir
ruins, I find a deep response*

*because the marbles
and stones and history remain to
remind
of your passage amidst beauty --
a response
to what I expect and did not
receive.* [2]

In Aslanoglou's poetry, everyday moments are conveyed with a gentle restraint and with calm tones and delicate immediacy, characteristics of the distinguished poet as a person and a writer. Images flow continuously through his lyrics: chirping ginneries, clouds of white dust, trams of the lost starting point, the afterglow of the afternoon in the empty rooms. Aslanoglou's therapeutic lyricism, even when describing frustration and abandonment, conceals care, transforms life into death and vice versa with devotion and respect, crushes but also rebuilds at the same time. His style embraces symbolism, whereas space and memories are important references in his writing. A special feature that connects Aslanoglou's poetry with Vita's painting is the musicality that largely inspires the anthologies of the Greek writer. Vailakis notes that he uses "every possibility of sound and harmonic combinations that words have as voices, sounds and ultimately as material consisting of melodies and rhythms". [3]

Additionally, Vita remains inspired and regularly returns to Aslanoglou's first anthology *Difficult Death (1946-1974)* since there "we see the movement of the sky, the flow of time, empirical observation with stillness, everything existing to repeat the same journey unchanged. Existential poetry artistically expresses the disorganized world of the poet, everything seems connected with decay and other times with rebirth and memories of the past in an attempt to be revived. Memory is an integral part of every human being, an immaterial autobiography. All things move in cycles and return to the same point, following a defined trajectory. This circular movement is connected to an eternal return ensuring stability within the movement. The image of the eternal and the unchanging encompass immortality since things are repeated without losing their essence". [4]

Nature, environment and personal space constitute a catalytic factor for the narrative clarity of the works of Vita and Aslanoglou. The remembered place, whether it is natural landscapes and streets or interior spaces and rooms, acquires a poetic dimension in Vita's painting. Bachelard notes that our dreams and memories reside in our first home, in the original galaxy

we came to know. Memories that we carry with us on a conscious and unconscious level, even in the moments when we are far from it. Personal space is not a simple personification of our home, according to Bachelard, but a personification of our dreams, it is not an empty container but manages to surpass geometric dimensions. Space acquires maternal connotations, bringing back memories of childhood and warmth. [5] The French philosopher has also systematically focused on this experiential relationship with the space of birth and memories, stating that in literature and poetry it can be said that we write a room or that we read a house: it is essentially an associative reference or process that can arise from past memories of our own place. From familiar objects and experiences that

break down the narrow framework of the heimlich, triggering new associative narratives. [6]

Vita's live music, while framing *Space and Memory* exhibition acoustically, operates in dialogue with the artworks, producing a harmonious counterpoint of images and musical compositions. Vita, through this new musical and visual exhibition, especially for the institution All of Greece One Culture 2025, proposes a return to the poetic self. A self that converses and coexists with time like a river, which flows constantly and carries us with it. Time in its relentless course may take things from us, Vita observes, but it also gives us stories to tell, memories to cherish, and a deeper understanding of ourselves as well as the world around us. [7]

[1] Walter Benjamin, *Theses on the Philosophy of History*, 21st Century Spy Club, Athens 2014, p. 10.

[2] Nikos-Alexis Aslanoglou, *Difficult Death*, Nefeli Publications, 1985, first edition 1954, p. 59.

[3] George Vailakis, Nikos-Alexis Aslanoglou: The preeminent poet of unrequited love, *popaganda.gr*, 2021, first presented in e-poema magazine 2015, source: <https://popaganda.gr/art/nikos-alexis-aslanoglou>.

[4] Excerpt from the discussions between the artist and the curator of the *Space and Memory* exhibition.

[5] Gaston Bachelard, *Poetics of Space*, Penguin Classics, 2014, first edition 1958, pp. 4-6, 14, 21, 65.

[6] *ibid*

[7] Excerpt from the discussions between the artist and the curator of the *Space and Memory* exhibition.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΗΤΑ

Ο ΧΩΡΟΣ ΚΑΙ Η ΜΝΗΜΗ

Ατομική εικαστική έκθεση και live στο «π» στους Δελφούς στο πλαίσιο του προγράμματος 2025 του θεσμού του Υπουργείου Πολιτισμού «Όλη η Ελλάδα ένας πολιτισμός»

Ο Κωνσταντίνος Βήτα αναφέρει: «Η μνήμη στην ποίηση του Νίκου Αλέξη Ασλάνογλου δεν είναι μόνο ατομική, είναι συλλογική, ιστορική και βαθιά ελληνική. Μέσα από τη γραφή του και τις προσωπικές του εμπειρίες αναδύονται τα τραύματα αλλά και οι μετασχηματισμοί της μια χώρα – μνήμη υπαρξιακής αγωνίας και στοχασμού. Διαβάζοντας τα ποιήματά του δημιουργήθηκε μέσα μου η ανάγκη να φτιάξω κάποιες εικόνες. Ο ποιητικός του λόγος μετατρέπεται σε ένα χώρο νοσταλγίας, απώλειας και συνειδητοποίησης, που αντανακλά την ψυχή της σύγχρονης Ελλάδας».

Ο Αθανάσιος Πολυχρονόπουλος, Polygreen CEO και ιδρυτής του PCAI, αναφέρει: «Είναι μεγάλη μας χαρά να συνεργαζόμαστε με τον θεσμό Όλη η Ελλάδα ένας Πολιτισμός καθώς και με τον σημαντικό και καταξιωμένο καλλιτέχνη και μουσικό Κωνσταντίνο Βήτα».

Η Κίκα Κυριακάκου, καλλιτεχνική διευθύντρια του PCAI, σημειώνει: «Η εικαστική γλώσσα του Κωνσταντίνου Βήτα αποτελεί μια εξαιρετική έκφραση του πολυσιχιδούς ταλέντου του. Κατά τη διάρκεια της έκθεσης και των μουσικών συνθέσεων που την πλαισιώνουν, το έργο του Βήτα συνδιαλέγεται αρμονικά με τους στίχους του Ασλάνογλου και το δελφικό τοπίο προτείνοντάς μας μια επιστροφή στον ποιητικό εαυτό».

KONSTANTINOS VITA

SPACE AND MEMORY

Solo exhibition and live music performance at “pi”, at Delphi in the framework of the Ministry of Culture’s 2025 programme “All of Greece, One Culture”

Konstantinos Vita states: “Memory in the poetry of Nikos - Alexis Aslanoglou is not only individual, but also collective, historical and deeply Greek. Through his writing and personal experiences, the wounds and transformations of postwar Greece emerge. Aslanoglou’s Greece is a country of memory—marked by existential anguish and reflection. While reading his poems, I felt the need to create certain images. His poetic voice becomes a space of nostalgia, loss, and awareness, reflecting the soul of contemporary Greece”.

Athanasios Polychronopoulos, Polygreen CEO and PCAI Founder, states: “It is a great pleasure to collaborate with the Ministry of Culture’s programme “All of Greece, One Culture” and with the prominent and highly respected artist and musician Konstantinos Vita”.

Kika Kyriakakou, artistic director of PCAI notes that: “The visual language of Konstantinos Vita is a marvelous expression of his multi-dimensional talent. As part of the exhibition and the music that accompanies it, his work harmoniously converses with Aslanoglou’s poetry and the Delphic landscape, offering us a return to the poetic self”.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΗΤΑ

Ο Κωνσταντίνος Βήτα γεννήθηκε στην Μελβούρνη και μεγάλωσε στην Αθήνα, όπου ζει και εργάζεται σήμερα. Ξεκίνησε τις μουσικές του σπουδές στο Παλλάδιο Ωδείο Αθηνών. Σπούδασε Ζωγραφική και Ιστορία Τέχνης στο Prahran Institute της Μελβούρνης. Το 1992 δημιούργησε το ηλεκτρονικό γκρουπ Στέρεο Νόβα. Από το 1996 έως και σήμερα δουλεύει σαν ανεξάρτητος μουσικός παραγωγός και συνθέτης, ενώ εξακολουθεί να ζωγραφίζει. Έχει ηχογραφήσει πάνω από 25 μουσικά άλμπουμ και έχει γράψει μουσική για τον κινηματογράφο, για ντοκιμαντέρ και για παραστάσεις σύγχρονου χορού και θεάτρου. Το 2005 παρουσίασε την πρώτη ατομική του εικαστική έκθεση στο Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης στην Θεσσαλονίκη με τίτλο *Ηχητικά τοπία / Soundscapes* σε επιμέλεια της Θούλης Μισιρλόγλου. Έχει συνεργαστεί με σύγχρονους δημιουργούς από όλο το φάσμα των τεχνών όπως, ενδεικτικά, ο Δημήτρης Παπαϊωάννου, η Βαρβάρα Μαυρομάτη, ο Φίλιππος Κουτσαφτής και έχει παρουσιάσει μουσικές συνθέσεις και projects του σε θεσμούς, όπως η Εναλλακτική Σκηνή της Εθνικής Λυρικής Σκηνής, η Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση, το Φεστιβάλ Αθηνών, το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, το Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος, το Institute of Contemporary Arts του Λονδίνου και στην τελετή έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων-Αθήνα 2004.

KONSTANTINOS VITA

Konstantinos Vita was born in Melbourne and grew up in Athens, where he lives and works today. He began his musical studies at the Palladio School of Music in Athens. He studied Painting and Art History at the Prahran Institute of Melbourne. In 1992, he created the electronic group Stereo Nova. Since 1996 he has been working as a freelance music producer and composer, while he continues painting and drawing. He has recorded over 25 music albums and has written music for film, documentaries and contemporary dance and theatre performances. In 2005 he presented his first solo art exhibition at the State Museum of Contemporary Art in Thessaloniki entitled *Soundscapes*, curated by Thouli Misirloglou. He has collaborated with contemporary creators from a wide spectrum of the arts, such as Dimitris Papaioannou, Varvara Mavromati, Filippos Koutsafitis to name but a few, and has presented his music compositions and special projects at institutions such as the Alternative Stage of the Greek National Opera, the Onassis Cultural Centre, the Athens Festival, the Athens Concert Hall, the Stavros Niarchos Foundation Cultural Centre, the Institute of Contemporary Arts in London and the Opening Ceremony of the Athens 2004 Olympic Games.

Polygreen Culture & Art Initiative (PCAI)

Ο πολιτιστικός οργανισμός PCAI ιδρύθηκε από τον Αθανάσιο Πολυχρονόπουλο, CEO της περιβαλλοντικής εταιρείας Polygreen, και στοχεύει στην περιβαλλοντική ευαισθητοποίηση μέσα από ένα ετήσιο πρόγραμμα καλλιτεχνικών αναθέσεων, εκθέσεων σύγχρονης τέχνης, προγραμμάτων φιλοξενίας καλλιτεχνών, εργαστηρίων και συνεδρίων. Η Συλλογή Τέχνης PCAI εστιάζει σε αναθέσεις και έργα σύγχρονης τέχνης και κινούμενης εικόνας, ενώ παρέχει στους καλλιτέχνες τα μέσα και τους πόρους για να δημιουργήσουν καλλιτεχνικό έργο σε διάλογο με σύγχρονα περιβαλλοντικά, κοινωνιολογικά και φιλοσοφικά ζητήματα, επιτρέποντας απόλυτη ελευθερία έκφρασης και κριτικής έρευνας. Μέσα στα χρόνια της δραστηριότητάς του, το PCAI έχει συνεργαστεί με σημαντικά ιδρύματα, μπιενάλε και πολιτιστικούς φορείς, όπως το Βρετανικό Συμβούλιο, τη Serpentine του Λονδίνου, την Μπιενάλε της Βενετίας, την Μπιενάλε του Σάο Πάολο, τη Μπιενάλε της Sharjah και το KW του Βερολίνου, ενώ έχει διακριθεί επανειλημμένα για το πολιτιστικό έργο και τις συνεργασίες του. Από το 2021 ο οργανισμός είναι official nominator του σημαντικού περιβαλλοντικού βραβείου Earthshot Prize, το οποίο θεσπίστηκε από το Royal Foundation of the Prince and Princess of Wales. Το PCAI συμμετέχει στη Διεθνή Ένωση Εταιρικών Συλλογών Σύγχρονης Τέχνης (IACCCA) και η Κίκα Κυριακάκου, καλλιτεχνική διευθύντρια του PCAI, συνιστά εκλεγμένο μέλος του διοικητικού συμβουλίου του.

«πι» Παγκόσμιο Κέντρο Κυκλικής Οικονομίας και Πολιτισμού (Πρώην Παβιγιόν Πικιώνη)

Το πρόσφατα ανακαινισμένο από το PCAI Παβιγιόν Πικιώνη, πλέον «πι» (Παγκόσμιο Κέντρο Κυκλικής Οικονομίας και Πολιτισμού), είναι ένα ιστορικό και αρχιτεκτονικό μνημείο της δεκαετίας του 1950, που βρίσκεται στην αρχαιολογική περιοχή των Δελφών και σχεδιάστηκε από τους κορυφαίους Έλληνες αρχιτέκτονες Δημήτρη και Πέτρο Πικιώνη. Ο νέος πολιτιστικός χώρος του PCAI, που φιλοδοξεί να καλλιεργήσει την περιβαλλοντική αφύπνιση μέσω της σύγχρονης τέχνης, έχει ως τώρα φιλοξενήσει σημαντικές εκθέσεις και πολιτιστικές δραστηριότητες σε συνεργασία με διεθνείς φορείς και συλλογές τέχνης.

WWW.PCAI.GR

More about Polygreen Culture & Art Initiative (PCAI) and “pi”

PCAI is a cultural organization founded by Athanasios Polychronopoulos, Polygreen CEO, as a means to increase environmental awareness through an annual programme of commissions, contemporary art exhibitions, artist residencies, workshops, conferences and sponsorships. The PCAI Art Collection focuses on commissions and acquisitions of moving image and contemporary art while providing artists with the means and resources to create an artwork inspired by urgent environmental, sociological and philosophical issues, allowing for their absolute freedom of expression and critical inquiry. Throughout the years PCAI has partnered with various institutions and biennials, including the British Council, Serpentine London, the Venice Biennial, the Sao Paulo Biennial, the Sharjah Biennial and KW Berlin, whereas its cultural projects and collaborations have been awarded on many occasions. In 2021, PCAI became an official nominator for the Earthshot Prize, the significant environmental award established by the Royal Foundation of the Prince and Princess of Wales. PCAI is a proud member of the International Association of Corporate Collections of Contemporary Art (IACCCA) with Kika Kyriakakou, PCAI artistic director, serving as a board member.

“pi” Global Centre for Circular Economy and Culture (Former Pikionis pavilion)

“pi” (Global Centre for Circular Economy and Culture), is the former Pikionis pavilion, a historic and architectural monument recently renovated and culturally activated by PCAI. Located in the archaeological area of Delphi, the breathtaking venue was designed by leading Greek architects Dimitris and Petros Pikionis in the 1950s and constitutes a typical example of post-war architecture. A unique PCAI cultural space focusing on environmental awareness and contemporary art that has already hosted important art exhibitions, performances and events in partnership with international institutions and other art collections.

PCAI Διευθυντής και ιδρυτής | PCAI Director and founder
Αθανάσιος Πολυχρονόπουλος | Athanasios Polychronopoulos

PCAI Καλλιτεχνική διευθύντρια και επιμελήτρια έκθεσης |
PCAI Artistic director and exhibition curator
Κίκα Κυριακάκου | Kika Kyriakakou

PCAI Administrative coordinator
Μαρία Διαλεκτάκη | Maria Dialektaki

Βοηθός παραγωγής προγράμματος | Production assistant
Κατερίνα Μήλεση | Katerina Milesi

Facilitators προγράμματος
Σοφία Χρυσάφοπούλου | Sofia Chrysafopoulou
Ασημίνα Καρατζά | Asimina Karatza
Μενέλαος Μπακρατσάς | Menelaos Bakratsas

Αρχιτεκτονικός σχεδιασμός και σχεδιασμός φωτισμού |
Architectural and light design
Μαρία Μανέτα | Maria Maneta

Ηχολήπτης | Sound engineer
Γιάννης Λαμπρόπουλος | Giannis Lampropoulos

Υλικοτεχνική υποστήριξη έκθεσης και μουσικής παράστασης |
Technical support of the exhibition and performance
Αντώνης Γκατζουγιάννης-Μάκης Φάρος | Antonis Gkatzougiannis-Makis Faros

Φωτογράφιση | Photography
Μαρία Τούλτσα | Maria Toultsa

Σκηνοθεσία βίντεο | Video director
Ηλίας Μαδούρος | Ilias Madouros

Επικοινωνία | Communication
Zuma Communications

Νομικοί σύμβουλοι | Legal advisors
Αναστασία Αμανατίδου | Anastasia Amanatidou
Πολυτίμη Τόλη | Politimi Toli

Γραφιστικός σχεδιασμός και ψηφιακές εκτυπώσεις |
Graphic design and digital prints
Macart

Θερμές ευχαριστίες στις **Εκδόσεις Νεφέλη** για τη συνεργασία |
Sincere thanks to **Nefeli Publishing** for the collaboration

29+30/7/2025 • 19:00

Η παραγωγή πραγματοποιείται στο πλαίσιο του προγράμματος 2025 του
θεσμού του Υπουργείου Πολιτισμού «Όλη η Ελλάδα ένας πολιτισμός».

The production is held in the framework of the 2025 institution of the Ministry
of Culture's programme "All of Greece, One Culture".

Η εκδήλωση προσφέρεται δωρεάν από το Υπουργείο Πολιτισμού. Καταβάλλεται
μόνο το αντίτιμο εισόδου του αρχαιολογικού χώρου, όπου υπάρχει.
Η προκράτηση θέσης είναι υποχρεωτική.

Πληροφορίες & προκρατήσεις: www.allofgreeceoneculture.gr

The production is part of the 2025 programme of the Hellenic Ministry of
Culture "All of Greece, One Culture".

The Ministry of Culture offers free admission to the events of "All of Greece, One
Culture 2025". Audience members are only requested to pay for the entrance
fee to the archaeological site. Advanced booking is necessary.

More info & advanced booking: www.allofgreeceoneculture.gr/en

Πρόγραμμα λειτουργίας: **29 και 30 Ιουλίου στις 7 μ.μ.**

Είσοδος: Δωρεάν με προκράτηση

Διεύθυνση: **Π, Παγκόσμιο Κέντρο Κυκλικής Οικονομίας και Πολιτισμού (Πρώην
Παβιγιόν Πικιών), Δελφοί**

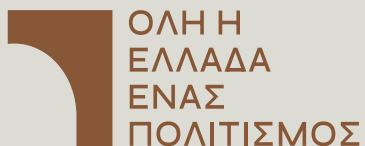
Επικοινωνία: pcai.gr, info@pcai.gr και τηλεφωνικά:
+30 2104060088 (Δευτέρα-Παρασκευή, 9.00-17.00)

Dates : **29 and 30 July at 7 p.m.**

Entrance fee: Free upon pre-registration

Address Venue: **Π, Global Center for Circular Economy and Culture (former
Pikionis' pavilion), Delphi, Greece**

Contact: pcai.gr, info@pcai.gr and via phone:
+30 2104060088 (Monday-Friday, 9.00am-5.00pm)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού

Hospitality Partner
Συνεργάτης Φιλοξενίας

AMALIA HOTEL
DELPHI